

nym osobom. Prowadzenie takiego handlu przez zastępcę zależne jest od zezwolenia tej władzy skarbowej, która nadała pozwolenie na prowadzenie hurtowego handlu solą.

§ 15. Sprzedawca obowiązany jest sprzedawać sól po cenach ustanowionych przez izbę skarbową i w takim stanie, w jakim ją pobrał.

§ 16. Sól nie może być przedmiotem handlu domokrajnego, względnie obnośnego.

§ 17. Hurtowy sprzedawca soli obowiązany jest:

- 1) posiadać na składzie zapas odpowiadający co najmniej miesięcznemu zapotrzebowaniu,

- 2) sprzedawać ją drobnym sprzedawcom w żądanych ilościach w miarę posiadanego zapasu.

W razie grożącego braku soli w pewnej miejscowości może hurtowy sprzedawca za zezwoleniem najbliższej kontroli skarbowej ograniczyć ilość soli sprzedawanej poszczególnym drobnym sprzedawcom.

§ 18. Hurtowa sprzedaż soli musi być oznaczona na zewnątrz napisem: „Hurtowa sprzedaż soli”.

W lokalu sprzedaży musi znajdować się na widocznym miejscu koncesja na sprzedaż soli, tudzież cennik zatwierdzony przez właściwą władzę skarbową.

§ 19. Dla użytku władz skarbowych obowiązani są hurtowi sprzedawcy soli prowadzić:

- a) księgę składową z kontem przychodu na sól nabywaną z Biura Sprzedaży Soli, udokumentowanymi fakturami tegoż Biura i z kontem rozchodu na sól wydaną drobnym sprzedawcom,

- b) wykaz drobnym sprzedawców pobierających sól z uwidocznieniem ilości pobieranej soli.

Księga składowa ma być zamykana miesięcznie.

Drobnym sprzedawcom soli zwalnia się od prowadzenia osobnych zapisków na obrót solą.

§ 20. Pozwolenie na handel solą wydaje się zasadniczo na czas nieograniczony.

§ 21. Pozwolenie na prowadzenie handlu solą gaśnie:

- 1) wskutek upływu czasu, na który opiewało,
- 2) wskutek zrzeczenia się go przez uprawnionego,
- 3) wskutek śmierci uprawnionego,
- 4) wskutek odebrania go przez właściwą władzę skarbową.

§ 22. Pozwolenie należy odebrać:

- 1) jeżeli uprawniony do handlu solą nie spełnia obowiązków nałożonych nań przez rozporządzenia władz skarbowych, a przede wszystkim jeżeli uprawnienie na hurtowy handel odstąpił drugiej osobie, lub też jeżeli nie posiada przepisanej ilości soli,

- 2) jeżeli zajdą okoliczności przewidziane w § 10 niniejszego rozporządzenia.

§ 23. Osoby fizyczne lub prawne, trudniące się w dniu 31 stycznia b. r. hurtowym handlem solą, o ile zamierzają handel nadal prowadzić, mają w czasie od dnia 1 do 31 marca b. r. donieść o tem pisemnie właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów, względnie dyrekcji okręgu skarbowego podając:

- a) od jakiego czasu i na mocy czyjego upoważnienia prowadzony jest hurtowy handel solą,

- b) ile soli jadalnej (w cetnarach po 100 kg.) i z której saliny, względnie kopalni, sprowadziła hurtownia w r. 1924,

- c) jaki gatunek soli ma największy zbył w siedzibie hurtowni i w jej okręgu,

- d) ilu drobnych sprzedawców i w których miejscowości zaopatruje hurtownia w sól,

- e) po jakiej cenie sprzedaje hurtownia obecnie 100 kg. soli poszczególnych gatunków drobnym sprzedawcom i jak kalkuluje tę cenę, t. j. ile z pobieranej przez nią ceny wypada:

- 1) na cenę nabycia, 2) na koszty przewozu koleją lub kołowo, 3) na koszty wyładowania i ewentualnie workowania, 4) na ubytek transportowy, 5) na inne koszty połączone ze sprowadzeniem i sprzedażą soli,

- f) czy handel solą prowadzony jest samoistnie, czy też w połączeniu z innym przedsiębiorstwem,

- g) ile wynosi cena pobierana w drobnej sprzedaży od konsumentów za 1 kg. soli,

- h) czy uprawniony prowadzi hurtownię osobiście, czy też przez zastępcę (podać imię i nazwisko zastępcy).

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

143.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 lutego 1925 r.

o wypuszczeniu serji III biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1, 6 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 października 1924 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. № 88, poz. 833) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 marca 1925 roku zostaje wypuszczona serja III biletów skarbowych w odcinkach po 25,100 i 500 złotych z terminem płatności w dniu 1 czerwca 1925 r. na ogólną sumę 20.000.000 złotych.

§ 2. Serja III biletów skarbowych jest oprocentowaną w stosunku 8 od sta rocznie. Odsetki są płatne zgóry przez potrącenie od sumy imiennej biletów.

§ 3. Sprzedaż serji III biletów skarbowych odbywać się będzie w oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego, oraz w innych instytucjach państwowych, publicznych i prywatnych, upoważnionych do tego przez Ministerstwo Skarbu.

§ 4. Serja III biletów skarbowych będzie wykupywana od dnia 1 czerwca 1925 r. do dn. 30 listopada 1925 r. przez Centralną Kasę Państwową i Oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego, oraz ewen-

tualnie inne instytucje państwowe, publiczne i prywatne upoważnione przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dnia 1 grudnia 1925 r. do dnia 1 czerwca 1935 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1925 roku.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

144.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 18 lutego 1925 r.

o częściowej zmianie i uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 1924 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dn. 8 lutego, 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie miar (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 20 poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470) oraz na podstawie § 16 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 kwietnia 1924 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 39 poz. 415) zmienia się i uzupełnia w sposób następujący:

1) § 2 otrzymuje treść następującą:

„§ 2. Jeżeli jednak już przy oględzinach powierzchniowych okaże się, że zgłoszone narzędzie miernicze jest nielegalne, to opłat, wyszczególnionych w części II niniejszego rozporządzenia, nie pobiera się wówczas nawet, jeżeli istniejąca na narzędziu mierniczym cecha zostanie skasowana”.

2) § 6 otrzymuje treść następującą:

„§ 6. O ile miejsce sprawdzania znajduje się w odległości od urzędu większej niż 2 kilometry, zgłaszający obowiązany jest do zwrotu rzeczywistych kosztów przejazdu wydelegowanego urzędnika do miejsca sprawdzania i z powrotem. Jeżeli podczas legalizacji objazdowych urzędnik korzysta z własnych środków lokomocji pomiędzy czasową siedzibą urzędu lotnego a miejscem sprawdzania, to zgłaszający uiszcza opłatę kilometrową w wysokości 40 groszy za każdy rozpoczęty kilometr odległości, przebytej w ten sposób przez urzędnika.

Przy sprawdzaniach poza siedzibą urzędu obciążają zgłaszającego diety urzędnika w wysokości 10 złotych dziennie; ponadto zgłaszający ponosi koszty noclegów urzędnika albo obowiązany jest dostarczyć urzędnikowi na nocleg oddzielnego pokoju z czystą pościelą. Diety urzędnika nie są pobierane, jeśli cała delegacja (sprawdzanie poza siedzibą urzędu miar wraz z podróżą) trwała mniej niż 6 godzin.

Diety i koszty podróży funkcjonariuszów niższych zgłaszający opłaca według przepisów ogólnych o należnościach za podróże służbowe i delegacje funkcjonariuszów państwowych”.

3) w § 16 zdanie: „udziela się zniżki, wynoszącej 50% odnośnych opłat zasadniczych” zastępuje się zdaniem: „udziela się zniżki, wynoszącej 80% odnośnych opłat zasadniczych”.

4) § 18 skreśla się.

5) Punkty 2 i 3 § 26 otrzymują treść następującą:

„2. Beczki:				
wielkości do 27 litrów włącznie				75 gr.
wielkości powyżej				
27 litrów do	55 litrów włącznie	1 zł.	00 gr.	
55 „ „	110 „ „	1 „	50 „	
110 „ „	210 „ „	2 „	50 „	
210 „ „	310 „ „	3 „	— „	
310 „ „	410 „ „	3 „	50 „	
410 „ „	610 „ „	4 „	50 „	
610 „ „	810 „ „	5 „	50 „	
810 „ „	1000 „ „	6 „	50 „	
1000 litrów za każde następne pełne				
lub rozpoczęte 200 litrów		1 „	— „	

3. Określanie tary beczek:
za każdą beczkę 75 gr.

6) Punkt 6 § 27 otrzymuje treść następującą:

„6. Za wzorcowanie odważników pobiera się opłatę zasadniczą w wysokości 100% opłat, wyszczególnionych w p. 1, 2, 3 i 5, włączając w to koszty korka legalizacyjnego i materiału wzorcowniczego”.

7) Dodaje się § 36a treści następującej:

„§ 36a. Za czynności legalizacyjne, dokonywane przez lotne urzędy miar na obszarze lwowskiego okręgu legalizacji narzędzi mierniczych, oprócz opłat, wyszczególnionych w niniejszym rozporządzeniu, pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 40% opłat zasadniczych za sprawdzanie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1925 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 lipca 1924 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 1924 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 63 poz. 623).

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

27892 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 groszy.

OD ADMINISTRACJI: W celu dokładnego poinformowania Pp. prenumeratorów o sposobie zamawiania wydawnictw Dziennika Ustaw, nabywania poszczególnych egzemplarzy i t. d., i w odpowiedzi na liczne zapytania dołącza się do niniejszego numeru komunikat.